

2008. január 31., csütörtök

21. támogatásáról biztosítja az összes demokratikus politikai erő és a civil társadalmat, különösen a növekvő elnyomás ellen és a demokrácia és az emberi jogok érdekében Iránban erőszakmentes kampányt folytató nő- és diákszervezeteket;

22. elvárja, hogy a közlegő országos választásokra való készülés keretében folytatott jelöltválogatás során az iráni hatóságok tanúsítsanak felelős magatartást, és biztosítsák a folyamat tisztességességét és átláthatóságát;

Az EU és Irán közötti kapcsolatokról

23. hangsúlyozza, hogy az Irán és az EU közötti együttműködési és kereskedelmi megállapodás jövőbeli megkötése az emberi jogok iráni helyzetének jelentős javulásától, Iránnak a NAÜ-vel való teljes körű együttműködésétől és az atomprogramjának békés természetét garantáló objektív biztosítékok nyújtásától függ;

24. tudomásul veszi a brit Proscribed Organisations Appeal Commission (Törvényen Kívüli Szervezetek Jogorvoslati Bizottsága) 2007. november 30-i határozatát, amelyben felszólítják a brit belügyminisztert, hogy azonnal távolítsa el a PMOI-t (Iráni Nép Modzsahedin Szervezet) a törvényen kívül helyezett szervezetek listájáról;

25. tudomásul veszi az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának 2006. december 12-i ítéletét⁽¹⁾;

26. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő közleményt az iráni helyzetről és az EU–Irán kapcsolatok lehetőségeiről, és mindkét felet sürgeti, hogy kezdjék újra az emberjogi párbeszédet az együttműködési és kereskedelmi megállapodással kapcsolatos tárgyalásokkal párhuzamosan, amely abban az esetben jöhet létre, ha Irán megteszi a szükséges előrelépést az emberi jogok és az atomkérdés terén;

27. felkéri a Bizottságot, hogy állítson fel delegációt Iránban annak érdekében, hogy elősegítse a hatóságok és a civil társadalom közötti párbeszédet, és hogy felgyorsítsa a tárgyalásokat különösen a menekülteknek szánt segély és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén;

*

* *

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitikai főképviseletnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ BT, az ENSZ Közgyűlésének, az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága elnökeinek, a NAÜ főigazgatójának, Irán állami legfelső bírósága elnökének és az Iráni Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ T-228/02 sz. ügy, EBHT 2006., II-4665. o.

A bali éghajlatváltozási konferencia eredménye

P6_TA(2008)0032

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a Balin megrendezett éghajlatváltozási konferencia eredményeiről (COP 13 és COP/MOP 3)

(2009/C 68 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezményében (UNFCCC) részes felek 13. konferenciájára (COP 13) és a részes feleknek a Kiotói Jegyzőkönyvben részes felek találkozásként szolgáló, 2007. december 3. és 15. között, az indonéziai Bali szigetén megrendezett harmadik konferenciájára (COP/MOP 3),
- tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoportnak (IPCC) a spanyolországi Valenciában, 2007. november 17-én közzétett negyedik értékelő jelentésének (AR4) következtetéseire,

2008. január 31., csütörtök

- tekintettel az éghajlatváltozásról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra csökkentéséről – az előttünk álló út a Bali szigetén tartandó éghajlatváltozási konferenciáig és azon túl (COP 13 és COP/MOP 3) című 2007. november 15-i állásfoglalására⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az IPCC AR4 jelentése megerősíti, hogy a gyorsuló ütemben zajló éghajlatváltozás emberi tevékenység következménye, és már most komoly globális hatásokkal jár;
- B. mivel a Bali Cselekvési Terv egyetért az IPCC AR4 jelentésének megállapításaival, melyek szerint a globális felmelegedés léte vitathatatlan, és hogy a kibocsátás csökkentésének késlekedése jelentős mértékben csökkenti a lehetőségeket az alacsonyabb stabilizációs szintek elérésére, és növeli a komolyabb éghajlatváltozás kockázatát;
- C. mivel a világ sok részét érintik már a globális átlaghőmérséklet emelkedésének hatásai, és mivel a legfrissebb tudományos bizonyítékok alapján arra lehet következtetni, hogy az EU által kitűzött hosszú távú cél, azaz hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyítva a felmelegedést +2 Celsius-fokra kell csökkenteni, lehet hogy nem elégséges az éghajlatváltozás jelentős negatív hatásainak elkerüléséhez;
- D. mivel az éghajlatváltozás hosszú távú probléma, és mivel a rövid távú intézkedések önmagukban nem elegendők az éghajlatra gyakorolt pozitív hatások előidézéséhez; mivel az éghajlatrendszer szempontjából döntő fontosságú annak biztosítása, hogy a globális kibocsátás az elkövetkezendő 10–15 évben elérje a csúcspontját;
- E. mivel az iparosodott országokat nagy felelősség terheli a kibocsátott, üvegházhatású gázok légköri felhalmozódása miatt; mivel a kiszámíthatatlanabb éghajlat sokkal inkább sújtja a legszegényebb országokat és népeket;
- F. mivel a kibocsátáscsökkentés hosszú távú céljaira vonatkozó széles körű nemzetközi megállapodás elengedhetetlenül fontos az alacsony üvegházhatású gázkibocsátással járó technológiákra vonatkozó beruházási biztonság nyújtása, valamint az energiahatékonyság és a fenntartható erdőgazdálkodás biztosítása, és a kibocsátási célkitűzésekkel nem összeegyeztethető energetikai infrastruktúrába történő beruházások elkerülése érdekében;
1. üdvözli a bali konferencia részes feleinek azon döntését, mely szerint a UNFCCC keretein belül hivatalos tárgyalási folyamatot indítanak egy 2012 utáni időszakra vonatkozó nemzetközi, éghajlattal kapcsolatos megállapodásról azzal a céllal, hogy a részes felek 2009-ben Koppenhágában tartandó tizenötödik konferenciáján megállapodás jöjjön létre, és határozatot fogadjanak el;
 2. meglegedését fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Bali Cselekvési Terv világos menetrendet tartalmaz, a megállapodás megkötésének határidejét 2009-ben határozza meg, valamint felsorolja a tárgyalások során napirendre kerülő fő vitapontokat, és úgy véli, hogy ennek következtében a cselekvési terv jó alapul szolgál a tárgyalási folyamat számára;
 3. ismételten hangsúlyozza, hogy egy ilyen megállapodásnak az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv kulcsfontosságú elveire és mechanizmusaira kell építenie, figyelembe véve a közös, ugyanakkor differenciált felelősségeket, továbbá a fent említett 2007. november 15-i állásfoglalása (2) bekezdésében meghatározott elemeken kell alapulnia;
 4. úgy véli, hogy a Bali Cselekvési Terv egyik legjelentősebb eredménye, hogy megszüntette az I. melléklet aláíró és alá nem író országok közötti merev különbségtételt;
 5. hangsúlyozza az EU-nak a bali konferencián betöltött konstruktív és irányító jellegű szerepét, amely nagyban hozzájárult a tárgyalások során bekövetkező áttöréshez; támogatja ennek az aktív szerepnek a fenntartását az elkövetkezendő tárgyalások során, és kitarthat emellett, hogy ezeken a tárgyalásokon a Parlament nagyon tevékenyen vegyen részt;
 6. üdvözli, hogy a részes felek elismerték, hogy az IPCC AR4 jelentése az éghajlatváltozásról szóló eddig készült legátfogóbb és leghitelesebb értékelés, amely egységbe rendezi a tárgyhoz tartozó kérdések tudományos, technikai és társadalmi-gazdasági aspektusait, és bátorít arra, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzeti politikák kialakításakor építsenek ezekre az információkra;

(¹) Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0537.

2008. január 31., csütörtök

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bali Cselekvési Tervben nem volt lehetséges az üvegházhatású gázki-bocsátások szükséges csökkentésével kapcsolatosan egyértelmű tudományos utalásokat tenni; ugyanakkor üdvözlí, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv aláírói elismerték, hogy 2020-ra el kell érní az iparosodott országok együttes üvegházhatású gázki-bocsátásának az 1990-es szinthez képesti 25–40 %-os csökkentését;
8. emlékeztet arra, hogy az iparosodott országoknak – a Kiotói Jegyzőkönyvet eddig még nem ratifikáló országokat is beleértve – vezető szerepet kell játszaniuk az éghajlatváltozás világszintű megfékezésében, és el kell kötelezniük magukat, hogy üvegházhatású gázki-bocsátásukat 1990-hez képest 2020-ra legalább 30 %-kal, illetve 2050-re 60–80 %-kal csökkentik;
9. üdvözlí a fejlődő országok többségének konstruktív hozzáállását a tárgyalásokhoz, valamint arra írányuló elkötelezettségüket, hogy a fenntartható fejlődés összefüggésében nemzeti szinten megfelelő csökkentési intézkedésekbe kezdjenek, amit a technológia, a finanszírozás és a kapacitásbővítés mérhető, kézzelfogható és ellenőrizhető módon támogat és lehetővé tesz;
10. hangsúlyozza, hogy a fenntartható gazdasági fejlődés minden fejlődő ország joga; kiemeli, hogy az Európai Uniónak és az egyéb iparosodott országoknak kötelességük segíteni a fejlődő országokat a fenntartható technológiák fejlesztésében;
11. emlékeztet arra, hogy a globális erőfeszítések hitelessége és hatékonysága nem érhető el az összes érintett fél mélyebb, mérhető, kézzelfogható és ellenőrizhető elkötelezettsége nélkül;
12. úgy ítéli meg, hogy a méltányos megoldás megtalálása alapvető fontosságú a nemzetközi éghajlat-politika sikere szempontjából;
13. úgy véli, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvhöz képesti újításként a vállalt kötelezettségeknek tükrözniük kellene a fejlődő országok eltérő helyzetét, és hogy a feltörekvő országoknak a kibocsátási határértékeket fejlődési szakaszuknak, gazdaságuk ágazati összetételének, kibocsátáscsökkentési potenciáljuknak, valamint műszaki és pénzügyi képességeiknek megfelelően kellene elfogadniuk;
14. úgy véli, hogy van helye a Kiotói Jegyzőkönyv létező mechanizmusait érintő újításoknak, mégpedig a fejlődő és feltörekvő országok kötelezettségvállalásainak és célkitűzéseinek meghatározásával kapcsolatosan, annak érdekében, hogy az említett kötelezettségvállalások összeegyeztethetők legyenek az egyes országok szükségleteivel és adottságaival, feltéve, hogy azok mérhetőek, kézzelfoghatóak és ellenőrizhetőek;
15. üdvözlí a fejlődő országokban végbemenő erdőirtásból és erdőpusztulásból származó kibocsátás csökkentésére írányuló sokféle politikai megközelítéshez és pozitív ösztönzőkhöz kapcsolódó, módszertani kérdésekre írányuló munkaprogram megkezdéséről szóló döntést, amely kiegyensúlyozottan veszi figyelembe az erdőknek a biológiai sokféleség megőrzésében, az ökoszisztéma működésében és a helyi megélhetés biztosításában betöltött összetett szerepét és előnyeit; üdvözlí továbbá a részes felek ösztönzését arra, hogy támogassák a kapacitásbővítést, nyújtsanak technikai segítséget, és tegyenek erőfeszítéseket (többek között kísérleti projektek formájában) az erdőirtás mozgatórugóinak, valamint a természeti erőforrások fenntartható kiaknázására írányuló támogatás szükségességének kezelésére;
16. üdvözlí az Alkalmazkodási Alap hatékony és átlátható módon történő kezelésével kapcsolatos döntést, amely biztosítja, hogy az alap a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszakának korai szakaszától kezdve működőképés lesz;
17. üdvözlí az éghajlatváltozás enyhítésére, valamint az ahhoz való alkalmazkodásra írányuló technológiák fejlesztéséhez, fejlődő országoknak történő átadásához és ottani használatához szükséges beruházási szint felemelésére írányuló stratégiai program elindításáról szóló döntést, valamint annak a feladatnak a technológiaátadással foglalkozó szakértői csoportra ruházását, melynek célja a pénzügyi források használata és a hozzáférés útjában álló szakadékok és akadályok felmérése;
18. véleménye szerint a hatékonyabb és kevésbé költséges energiatechnológiákra írányuló kutatásnak, fejlesztésnek és demonstrációs tevékenységnek a lehető legnagyobb fontosságot kell biztosítani; felszólít a kormányok, az ipar, a kutatói közösség és a civil társadalom közötti szoros együttműködésre;

2008. január 31., csütörtök

19. úgy véli, hogy a felek következő Poznanban tartandó konferenciájának/találkozásának a fejlődő országokra kellene összpontosítania, és ezért kitart amellett, hogy komoly erőfeszítések szükségesek a fejlődő országokban az erdőirtás megszüntetésére és a fenntartható erdőgazdálkodás ösztönzésére, az alkalmazkodás finanszírozására, valamint a tiszta technológiák átadásának és felhasználásának javítására irányuló ösztönzőkkel kapcsolatos tényleges haladás érdekében, a piaci alapú eszközöket beleértve;

20. felhív az EU-politikák keretein belüli, jelentős és kiszámítható pénzügyi eszközök kidolgozására a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás és az üvegházhatású gázkibocsátás, valamint az erdőirtás és az erdőpusztítás csökkentése terén történő segítségnyújtás céljából; emlékeztet arra, hogy alaposabban és kritikus módon kell figyelemmel kísérni a fejlődő országoknak nyújtott, meglévő és jövőbeli, éghajlatváltozással kapcsolatos pénzügyi eszközök tényleges hatását; úgy véli, hogy a tiszta fejlesztési mechanizmust át kell alakítani annak érdekében, hogy a 2008–2012-es kötelezettségvállalási időszakban teljes mértékben kibontakozhassanak a benne rejlő lehetőségek;

21. hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési politikáját sürgősen környezetbarátabbá kell tenni, és olyan módon kell megvalósítani, amely nem mond ellent az EU környezetvédelmi és éghajlat-változási politikájának; sajnálatát fejezi ki az ezen a területen tapasztalható igen lassú előrehaladás miatt, és felhívja az EU vezetőit, hogy az éghajlatváltozás csökkentése és az ahhoz való alkalmazkodás számára biztosítsák a lehető legnagyobb fontosságot az EU fejlesztési együttműködési politikájában;

22. hangsúlyozza, hogy a Bali Cselekvési Terv hitelességének fenntartása érdekében az iparosodott országoknak sürgősen éghajlati partnerséget kell kialakítaniuk a fontosabb feltörekvő országokkal, mint például Kínával és Indiával annak érdekében, hogy elősegítsék az energiapolitika reformját, a kapacitásbővítést, valamint az energiahatékonyságba és az alacsony szénfelhasználású technológiákba történő beruházások támogatását érintő szoros együttműködést;

23. sajnálattal veszi tudomásul, hogy nem volt lehetőség egyértelmű utalást tenni arra, hogy meg kell állapodni a légi és a tengeri közlekedéssel kapcsolatos kötelező kibocsátási korlátozásokról; megjegyzi, hogy a bali mandátum nem zárja ki a légi és a tengeri közlekedéssel kapcsolatos kötelező intézkedéseket; ismételten felszólít arra, hogy a légi és a tengeri közlekedés kibocsátásait foglalják bele az üvegházhatású gázok csökkentésével kapcsolatos nemzetközi, 2012 utáni időszakra vonatkozó kötelezettségvállalásokba UNFCCC támogatásával, mivel a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet nem tudta hatékonyan kezelni az ügyet;

24. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a nemzetközi kereskedelemben érintett összes nagyobb ágazatot be kell vonni valamennyi világméretű, éghajlatra vonatkozó kötelezettségvállalásba és referenciaérték-meghatározásba annak biztosítása érdekében, hogy megvalósuljanak az éghajlatváltozásra vonatkozó globális célkitűzések, és meg lehessen előzni a verseny globális torzulását;

25. felszólít az EU bioüzemanyag-politikájának sürgős felülvizsgálatára, különös tekintettel az egyes bioüzemanyagok életciklus-fenntarthatóságára az üvegházhatású gázok csökkentése szempontjából; hangsúlyozza, hogy a bioüzemanyag-stratégiák – mint energialehetőség – kidolgozásának és megvalósításának teljes mértékben figyelembe kell vennie a negatív környezeti, társadalmi és gazdasági hatásokat, és védelmet kell biztosítani ellenük; ezért felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg szigorú normákat és világos kritériumokat a bioüzemanyag-előállítás számára;

26. hangsúlyozza, hogy a Parlament várakozással tekint a Bizottság és a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének az éghajlatváltozás nemzetközi biztonságra gyakorolt hatásairól szóló jelentése elé, amelynek elkészítésére az Európai Tanács a 2007. június 21–22-i brüsszeli elnökségi következtetésében kérte fel; kiemeli, hogy mivel az éghajlatváltozás fontos oka lehet a legszegényebb országok destabilizálódásának, különös hangsúlyt kell fektetni az olyan kulcsfontosságú területekre, mint az éghajlatváltozás csökkentése, az ahhoz való alkalmazkodás, valamint annak valamennyi politikába történő beépítése;

27. tudatában van az elkövetkezendő tárgyalások kihívásainak mértékével, ezért kitart amellett, hogy az éghajlati politika az EU harmadik országokkal, regionális egyezményekkel és gazdasági szervezetekkel fenntartott összes külkapcsolatának elsődleges fontosságú alkotóeleme legyen; továbbá felhívja a 2008-as és a 2009-es év négy elnökségét (Szlovéniát, Franciaországot, a Cseh Köztársaságot és Svédországot), hogy folyamatosan tájékoztassák a Parlamentet az éghajlati politikával kapcsolatos célkitűzéseikről, és hogy a Bizottsággal együtt rendszeres időközönként tegyenek jelentést a tárgyalásokon elért eredményekről;

2008. január 31., csütörtök

28. sürgeti a Bizottságot, hogy – amíg nem biztosítottak az egyenlő feltételek – tárjon fel olyan lehetőségeket az ipar számára, amelyekkel az növelheti gazdasági esélyeit egy innovatív és „éghajlatbarát” ipar kifejlesztése révén; sürgeti ezért, hogy vegyék fontolóra a WTO-ban olyan ideiglenes intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik az „éghajlatbarát” termékek és innovatív technológia előállítását és exportját;
29. felhívja valamennyi érintett állandó és ideiglenes bizottságát és küldöttségét, hogy működjenek szorosban együtt az éghajlatváltozással kapcsolatban, annak érdekében, hogy valamennyi politikájában – nevezetesen a környezetvédelmi, az ipari, az energiaügyi, a közlekedési, a mezőgazdasági, a kutatás-fejlesztési, valamint különösen a kereskedelmi és beruházási politikájában – és az egyéb, az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekre vonatkozó kezdeményezésekben biztosítsa az egységes és összehangolt megközelítést; szorgalmazza, hogy az éghajlatváltozás kérdése kerüljön rendszeresen napirendre a parlamentközi küldöttségek szintjén és a transzatlanti törvényhozási párbeszéd összefüggésében;
30. elismeri, hogy az EU tárgyalásainak hitelessége Európa csökkentésre irányuló erőfeszítéseinek sikerességén, valamint az alacsony szénfelhasználású technológiák kifejlesztésén és más országokkal való megosztásán múlik; ezért felszólít minden – helyi, nemzeti és európai – szinten olyan politikák és intézkedések meghozatalára, amelyek biztosítják, hogy az EU az üvegházhatású gázkibocsátását az 1990-es szinthez képest 2020-ra 30 %-kal csökkentse, feltéve hogy a többi iparosodott ország hasonló üvegházhatású gázkibocsátás-csökkentés mellett kötelezi el magát, és hogy a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok is hozzájárulnak a csökkentéshez felelősségükhöz és képességeikhez mérten; elismeri az EU által elfogadott azon kötelezettséget, amely szerint az üvegházhatású gázkibocsátást az 1990-es szinthez képest 2020-ra legalább 20 %-kal csökkentik attól függetlenül, hogy a 2012 utáni időszakra születik-e globális megállapodás; olyan politikák és intézkedések meghozatalára szólít fel, amelyek mind nemzeti, mind pedig uniós szinten támogatják az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére irányuló kutatás, fejlesztés és innováció további finanszírozását;
31. felhívja az EU-t mint a nemzetközi szintér jelentős szereplőjét és a fejlődő világ fontos partnerét, hogy vesse latba erejét és befolyását a nemzetközi szintű, egységes éghajlat-változási célkitűzések meghatározása érdekében;
32. hangsúlyozza főleg az iparosodott országok – mint az üvegházhatású gázok legnagyobb kibocsátói – történelmi felelősségét, és ezért nagyobb elkötelezettségre szólítja fel őket annak érdekében, hogy elkerülhetőek és korlátozhatóak legyenek a természeti katasztrófák és a társadalmi feszültségek, amelyeket a globális felmelegedés megfékezésének hiánya okozna;
33. tudomásul veszi az Egyesült Államok kormányzatának kezdeményezését további öt ülés összehívására a világ legnagyobb kibocsátói részvételével; felhívja a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy szabják részvételük feltételül azt, hogy a vendéglátó ország a rövid távú kibocsátáscsökkentési célkitűzésekre vonatkozó konkrét javaslatokkal álljon elő, amelyek összhangban állnak az UNFCCC szándékaival és célkitűzéseivel; felszólítja a világ legnagyobb kibocsátóit, hogy hangolják össze erőfeszítéseiket az UNFCCC törekvéseivel;
34. megjegyzi, hogy a felek Poznanban tartandó fent említett konferenciája/találkozója az Európai Tanács ülésével párhuzamosan fog zajlani; felszólítja a Tanácsot, hogy ütemezze át az Európai Tanács ülést annak érdekében, hogy lehetővé tegye az állam- és kormányfőknek a COP/MOP konferencián való részvételt és biztosítsa, hogy a konferencia megkapja a kormányok teljes figyelmét;
35. meggyőződése, hogy a fenti célkitűzések megvalósításához elengedhetetlen a média bevonása, melynek lényeges szerepe lesz abban, hogy felhívja a tömegek figyelmét az éghajlatváltozás rövid és középtávon jelentkező következményeire;
36. úgy véli – a világ parlamenti képviselőivel Balin folytatott megbeszélések eredményeinek megfelelően –, hogy a Parlament fontos szerepet játszhat és kell játszania az éghajlatváltozásról szóló állandó parlamentközi fórum koordinátoraként; ezért felszólítja érintett szerveit, hogy fontolják meg ezt a lehetőséget;
37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a UNFCCC titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassák el valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek és a UNFCCC megfigyelőinek.